

Sygn. akt VI U 427/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Zofia Pawelczyk

Protokolant: stażysta Aleksandra Łaszuk

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...), znak (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

przy udziale zainteresowanego (...)

o odsetki

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...), znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującej K. K. prawo do odsetek ustawowych od niewypłaconego w terminie zasiłku chorobowego za okres od 19 maja 2014r. do 01 sierpnia 2014r., obliczonych od dnia 26 lipca 2014r. do 31 maja 2015r., a także odsetek ustawowych od niewypłaconego w terminie zasiłku macierzyńskiego, dodatkowego zasiłku macierzyńskiego i zasiłku rodzicielskiego za okres od 02 sierpnia 2014r. do 31 maja 2015r., obliczonych od dnia 23 sierpnia 2014r. do dnia 31 maja 2015r. ,

2. przekazuje żądanie o odsetki od zaległych odsetek do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W..

SSR Zofia Pawelczyk

Sygn. akt: VI U 427/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...), znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. odmówił K. K. prawa do odsetek ustawowych od daty wpływu pierwszej dokumentacji do ZUS. Powyższe rozstrzygnięcie oparł na ustaleniu, że wypłata zasiłku chorobowego za okres od 19 maja 2014r. do 01 sierpnia 2014r. oraz zasiłku macierzyńskiego, dodatkowego zasiłku macierzyńskiego i zasiłku rodzicielskiego za okres od 02 sierpnia 2014r. do 31 maja 2015r. została dokonana po upływie 30 dni od daty uprawomocnienia się wyroku Sądu, a także że wypłata zasiłku chorobowego za okres od 01 czerwca 2015r. do 31 lipca 2015r. została dokonana w ustawowym terminie.

(decyzja z dnia 29 lipca 2015r. – k. 1 akt rentowych)

K. K. wniosła odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez uznanie, że należą jej się odsetki ustawowe za zwłokę w wypłacie zasiłku chorobowego za okres od 19 maja 2014r. do 01 sierpnia 2014r. oraz zasiłku

macierzyńskiego, dodatkowego zasiłku macierzyńskiego i zasiłku rodzicielskiego za okres od 02 sierpnia 2014r. do 31 maja 2015r.

W uzasadnieniu odwołania wskazała, iż wypłata świadczeń nastąpiła 11 czerwca 2015r. Podniosła, iż ZUS ponosi całkowitą odpowiedzialność za opóźnienie w wypłacie ww. świadczeń, gdyż podczas przeprowadzonej kontroli bezzasadnie uznał, że odwołująca nie podlega ubezpieczeniom społecznym. Organ rentowy na podstawie pobieżnego postępowania wyjaśniającego błędnie ustalił stan faktyczny. Całe postępowanie oparto jedynie na wyjaśnieniach I. B., z firmy księgowej (...) sp. z o.o., która obsługiwała pracodawcę odwołującej. W postępowaniu wyjaśniającym nie dano odwołującej możliwości zabrania głosu i wyjaśnienia wątpliwości, które pojawiły się u pracowników ZUS i jak się okazało były całkowicie bezzasadne. Również Prezes spółki (...) sp. z o.o. G. K., tj. osoba najbardziej zorientowana w sytuacji firmy, nie brała udziału w postępowaniu. Organ rentowy, dysponował materiałami umożliwiającymi przyznanie świadczeń, jednak błędnie je zinterpretował i w toku postępowania nie dążył do wyjaśnienia powstałych wątpliwości. ZUS w ramach swoich kompetencji i nałożonych obowiązków, nie poczynił wszelkich możliwych ustaleń faktycznych i nie ustalił wszystkich okoliczności, koniecznych do wydania decyzji.

Dodatkowo odwołująca wniosła o zobowiązanie ZUS do wypłaty odsetek od zaległych odsetek.

(odwołanie – k. 1- 3; pismo procesowe z dnia 14.03.2016 r. k. 23-26; protokół rozpraw z dnia 27.04.2016 r. k.43)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, przytaczając argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 5)

Zainteresowany w sprawie (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. zajął stanowisko tożsame ze stanowiskiem odwołującej K. K., wnosząc o zmianę decyzji poprzez przyznanie odwołującej prawa do odsetek ustawowych za sporny okres.

(postanowienie o wezwaniu do udziału w sprawie zainteresowanego – protokół rozprawy z 04 marca 2016r. – k. 19; pismo procesowe z 21 kwietnia 2016r. – k. 41)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek(...)sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 14 stycznia 2014r. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem (...).

W dniu 31 grudnia 2013r. została zawarta umowa o pracę pomiędzy (...) sp. z o.o. a K. K. na czas nieokreślony od dnia 01 stycznia 2014r. Z postanowień umowy wynikało, że K. K. została zatrudniona na stanowisku zastępcy redaktora naczelnego. Dodatkowo płatnik składek zgłosił ją do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych od dnia 01 stycznia 2014r. Od dnia 16 kwietnia 2014r. odwołująca stała się niezdolna do pracy.

(dowód: akta osobowe odwołującej – a/r)

W związku z wątpliwościami organu rentowego w zakresie zasadności zatrudnienia K. K. na stanowisku zastępcy redaktora naczelnego, organ rentowy zawiadomił odwołującą oraz zainteresowanego o wszczęciu postępowania w sprawie podlegania przez K. K. ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika (...) sp. z o.o. Organ rentowy wezwał do dostarczenia wszelkich akt osobowych oraz dowodów mogących potwierdzić fakt świadczenia pracy przez odwołującą.

(dowód: zawiadomienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego z 29 maja 2014r. –k. a/r)

K. K. oraz płatnik składek przedstawili organowi rentowemu wszystkie wymagane dokumenty oraz uczynili zadość wezwaniom organu rentowego. Płatnik składek owo postępowanie wyjaśniające traktował jako rutynową kontrolę, w związku z czym do wyjaśnienia sprawy została oddelegowana przedstawicielka Biura Księgowego (...) – E. S.,

odpowiedzialną wówczas za obsługę kadrowo – płacową płatnika. E. S. w dniu 15 lipca 2014r. stawiła się w oddziale ZUS z całą dokumentacją, potwierdzającą zatrudnienie K. K., a także z dowodem w postaci magazynu „(...)”, który w całości został przygotowany przez odwołującą, której nazwisko widniało w stopce redakcyjnej, jako zastępca redaktora naczelnego. Również przewodnie pismo wyjaśniające, przedstawione podczas kontroli w dokładny sposób opisywało sprawę powołania nowej spółki, a także konieczność zatrudnienia osoby, która będzie odpowiedzialna za wszystkie sprawy związane z nowym wydawnictwem. Na to stanowisko wybrano odwołującą, która była pierwszą osobą zatrudnioną przez nowo utworzoną spółkę. Odwołująca oraz Prezes płatnika byli do dyspozycji pracowników organu rentowego i byli chętni do wyjaśnienia wszelkich wątpliwości. Pomimo tego, nikt nie został wezwany do złożenia dalszych wyjaśnień.

(dowód: zawiadomienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego z 29 maja 2014r. – k. a/r; upoważnienie dla E. S. z 23 czerwca 2014r. – a/r; wyjaśnienia E. S. – a/r)

W następstwie postępowania wyjaśniającego, organ rentowy w dniu (...) wydał decyzję nr (...), w której stwierdził, iż odwołująca od dnia 01 stycznia 2014r. nie podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w firmie (...) sp. z o.o.

Dodatkowo na mocy decyzji z dnia 25 lipca 2014r. organ rentowy odmówił odwołującej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 19 maja 2014r. do 21 sierpnia 2014r., zaś na mocy decyzji z dnia 22 sierpnia 2014r. odmówił jej prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od 02 sierpnia 2014r. do 19 grudnia 2014r., prawa do dodatkowego zasiłku macierzyńskiego za okres od 20 grudnia 2014r. do 30 stycznia 2015r. oraz prawa do zasiłku rodzicielskiego za okres od 31 stycznia 2015r. do 06 czerwca 2015r.

Od decyzji w przedmiocie niepodlegania ubezpieczeniom społecznym płatnik składek (...) sp. z o.o. wniósł odwołanie, w wyniku którego Sąd Okręgowy w Warszawie, XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 24 marca 2015r., w sprawie o sygn. XIII U 2328/14 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustalił iż K. K. od dnia 01 stycznia 2014r. podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w firmie (...) sp. z o.o. w W..

Wyrok uprawomocnił się z dniem 30 kwietnia 2015r.

(dowód: decyzja nr (...) z (...). – a/r; wyrok SO w Warszawie z 24 marca 2015r. – k. 143 akt XIII U 2328/14)

Organ rentowy w dniu (...) wydał decyzję, na mocy której uchylił decyzję z dnia (...) oraz decyzję z dnia (...). i jednocześnie przyznał odwołującej prawo do zasiłku chorobowego za okres od 19 maja 2014r. do 01 sierpnia 2014r. w wysokości 100% podstawy wymiaru, a także przyznał prawo do zasiłku macierzyńskiego w wysokości 80% podstawy wymiaru za okres od 02 sierpnia 2014r. do 19 grudnia 2014r. za okres urlopu macierzyńskiego, od 20 grudnia 2014r. do 30 stycznia 2015r. za okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego i od 31 stycznia 2015r. do 31 lipca 2015r. za okres urlopu rodzicielskiego.

Organ rentowy dokonał wypłaty zasiłku chorobowego za okres od 19 maja 2014r. do 01 sierpnia 2014r. i zasiłku macierzyńskiego za okres od 02 sierpnia 2014r. do 31 maja 2015r. w dniu 11 czerwca 2015r., tj. po upływie 30 dni od uprawomocnienia się wyroku Sądu Okręgowego, wraz z odsetkami od dnia upływu 30 dni do dnia wypłaty świadczenia (tj. od 01 czerwca 2015r. do 11 czerwca 2015r.). Natomiast zasiłek rodzicielski za okres od 01 czerwca 2015r. do 31 lipca 2015r. został wypłacony w dniu 25 czerwca 2015r. oraz 27 lipca 2015r., tj. w ciągu 30 dni od ostatniej niezdolności do pracy.

(dowód: decyzja z 03 czerwca 2015r. – a/r)

Decyzją z dnia (...), znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. odmówił K. K. prawa do odsetek ustawowych od daty wpływu pierwszej dokumentacji do ZUS. Powyższe rozstrzygnięcie oparł na ustaleniu, że wypłata zasiłku

chorobowego za okres od 19 maja 2014r. do 01 sierpnia 2014r. oraz zasiłku macierzyńskiego, dodatkowego zasiłku macierzyńskiego i zasiłku rodzicielskiego za okres od 02 sierpnia 2014r. do 31 maja 2015r. została dokonana po upływie 30 dni od daty uprawomocnienia się wyroku Sądu, a także że wypłata zasiłku chorobowego za okres od 01 czerwca 2015r. do 31 lipca 2015r. została dokonana w ustawowym terminie.

(dowód: decyzja z 29 lipca 2015r. – k. 1 akt rentowych)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz aktach o sygn. XIII U 2328/14, a także w aktach organu rentowego dotyczącego przedmiotowej decyzji oraz w aktach rentowych dotyczących postępowania wyjaśniającego w zakresie podlegania przez odwołującą ubezpieczeniom społecznym. Ich prawdziwość nie była kwestionowana przez strony, zatem brak było podstaw by podważać ich wiarygodność z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie, czy organ rentowy powinien wypłacić odwołującej odsetki za opóźnienie w wypłacie świadczenia, gdy jego przyznanie nastąpiło w związku z wykonaniem przez organ rentowy prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 marca 2015r., zmieniającego zaskarżoną decyzję ZUS z dnia (...), stwierdzając, iż K. K. od dnia 01 stycznia 2014r. podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w firmie (...)sp. z o.o. w W..

Stosownie do treści art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015r., poz. 121), jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Jak wynika z przytoczonego brzmienia art. 85 ust. 1 ww. ustawy, a contrario odpowiedzialność odsetkowa ZUS powstaje wówczas, gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które organ ten ponosi odpowiedzialność. W orzecnictwie utrwalony został pogląd, że zawarte w art. 85 ust. 1 ustawy określenie: "nie ustalił prawa do świadczenia" oznacza zarówno nie wydanie w terminie decyzji przyznającej świadczenie, jak i wydanie decyzji odmawiającej przyznania świadczenia, mimo spełnienia warunków do jego uzyskania, a zatem w tym ostatnim wypadku chodzi o sytuacje, w których organ rentowy odmawiając przyznania świadczenia naruszył przepisy prawa materialnego określające przesłanki nabycia prawa do świadczenia pieniężnego z ubezpieczenia społecznego, przy czym dla powstania obowiązku wypłaty odsetek konieczne jest stwierdzenie naruszenia prawa przez organ rentowy prawomocnym wyrokiem sądu zmieniającym decyzję organu rentowego i przyznającym prawo do tego świadczenia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 sierpnia 1998 r., II UKN 171/98, LEX nr 35400; z dnia 9 marca 2001 r., II UKN 402/00, LEX nr 47763, z dnia 15 września 2011r., II UK 22/11, LEX nr 1109360). Ustawowe określenie „okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności” oznacza, że ZUS jest zobowiązany do uiszczenia odsetek od należności głównej wtedy, gdy można mu przypisać winę w uchybieniu terminowi, a w szczególnych wypadkach także, gdy opóźnienie jest konsekwencją zdarzeń niezawinionych (tak m.in. wyrok z dnia 9 marca 2001r., II UKN 402/00, LEX nr 47763, wyrok z dnia 7 października 2004r., II UK 485/03, LEX nr 148509, wyrok z dnia 21 kwietnia 2009r., I UK 345/08, LEX nr 552642).

Dokonując klasyfikacji okoliczności leżących po stronie ZUS, w świetle art. 85 ustawy systemowej, dzieli się je tradycyjnie na błędy w wykładni lub niewłaściwym zastosowaniu prawa oraz błędy w ustaleniach faktycznych, będące skutkiem naruszenia przepisów proceduralnych. Przyjmuje się, że organ rentowy co do zasady ponosi odpowiedzialność, w sytuacji błędnego zastosowania prawa materialnego. W przypadku, gdy na podstawie prawidłowo i kompletnie zebranego materiału dowodowego i po ustaleniu niezbędnych okoliczności organ rentowy wydaje decyzję odmawiającą ustalenia prawa, ponieważ błędnie dokonuje interpretacji obowiązujących regulacji w przedmiotowym stanie faktycznym, Sąd nie uzupełnia ustaleń faktycznych dokonanych przez organ rentowy.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że wydanie przez organ rentowy niezgodnej z prawem decyzji odmawiającej wypłaty świadczenia w sytuacji, gdy było możliwe wydanie decyzji zgodnej z prawem oznacza, że opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które ten organ ponosi odpowiedzialność, choćby nie można mu było zarzucić niestaranności w wykładni i zastosowaniu prawa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2005 r., I UK 159/04, LEX nr 155928, czy wyrok z dnia 14 września 2007 r., III UK 37/07, LEX nr 464894). Sądowa kontrola zastosowanych przez ZUS norm prawa materialnego dokonywana jest przez Sąd według stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania decyzji.

Podkreślić jednocześnie należy, że na płaszczyźnie uregulowania art. 85 ust. 1, odpowiedzialność w zakresie odsetek za opóźnienie w przyznaniu prawa lub wypłacie świadczenia nie ma charakteru absolutnego. Zgodnie ze zd. 2 tegoż przepisu, odpowiedzialność tę wyłącza bowiem sytuacja, gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności.

W przedmiotowej sprawie sytuacja taka nie miała jednak miejsca. Przeprowadzone postępowanie dowodowe prowadzi do wniosku, że ZUS ponosi odpowiedzialność za opóźnienie w wypłacie odwołującej świadczeń. W sytuacji, gdy ZUS miał wszelkie potrzebne dokumenty i dowody, a pomimo tego na ich podstawie wydał decyzję błędną, w wyniku choćby błędnej analizy akt sprawy, wówczas ponosi on pełną odpowiedzialność za niewypłacenie świadczenia w terminie. Pomimo przedłożenia przez odwołującą K. K. oraz płatnika składek (...) sp. z o.o. na etapie postępowania kontrolnego wszystkich wymaganych dokumentów oraz złożenia pisemnych wyjaśnień w sprawie, w tym także wyjaśnień przez Księgową płatnika - E. S., organ rentowy w dniu (...) wydał błędną decyzję, w której stwierdził, iż odwołująca od dnia 01 stycznia 2014r. nie podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w firmie (...) sp. z o.o. W konsekwencji tego wydał także decyzję z dnia (...), na mocy której odmówił odwołującej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 19 maja 2014r. do 21 sierpnia 2014r. oraz decyzję z (...), na mocy której odmówił jej prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od 02 sierpnia 2014r. do 19 grudnia 2014r., prawa do dodatkowego zasiłku macierzyńskiego za okres od 20 grudnia 2014r. do 30 stycznia 2015r. oraz prawa do zasiłku rodzicielskiego za okres od 31 stycznia 2015r. do 06 czerwca 2015r.

Wydanie powyższych decyzji poprzedzone było przeprowadzeniem postępowania kontrolnego, które wszczęte zostało w dniu 29 maja 2014r. W tym celu organ rentowy podjął czynności mające ustalić okoliczności świadczenia przez odwołującą pracy na rzecz (...) sp. z o.o. W toku postępowania wyjaśniającego zobowiązał płatnika składek oraz odwołującą do przedłożenia niezbędnych dokumentów. Płatnik składek postępowanie wyjaśniające traktował jako rutynową kontrolę, w związku z czym do wyjaśnienia sprawy została oddelegowana przedstawicielka Biura Księgowego (...) – E. S., odpowiedzialną wówczas za obsługę kadrowo – placową płatnika. E. S. w dniu 15 lipca 2014r. stawiła się w oddziale ZUS z całą dokumentacją, potwierdzającą zatrudnienie K. K., a także z dowodem w postaci magazynu „(...)”, który w całości został przygotowany przez odwołującą, której nazwisko widniało w stopce redakcyjnej, jako zastępca redaktora naczelnego. Również przewodnie pismo wyjaśniające, przedstawione podczas kontroli w dokładny sposób opisywało sprawę powołania nowej spółki, a także konieczność zatrudnienia osoby, która będzie odpowiedzialna za wszystkie sprawy związane z nowym wydawnictwem. Na to stanowisko wybrano odwołującą, która była pierwszą osobą zatrudnioną przez nowo utworzoną spółkę. Odwołująca oraz Prezes płatnika byli do dyspozycji pracowników organu rentowego i byli chętni do wyjaśnienia wszelkich wątpliwości. Pomimo tego, nikt nie zostali wezwani do złożenia dalszych wyjaśnień. W ramach kontroli zgromadził wystarczający materiał dowodowy, na podstawie którego miał możliwość wydać w sprawie prawidłowe decyzje. Pomimo tego dokonał błędnych ustaleń, uznając iż odwołująca nie podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w firmie (...) sp. z o.o.

Sąd Okręgowy w wyroku dnia 24 marca 2015r., w sprawie o sygn. XIII U 2328/14, opierając się na dowodach, które były podstawą decyzji ZUS, zmienił tę decyzję uznając, iż K. K. od dnia 01 stycznia 2014r. podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w firmie (...) sp. z o.o. w W.. W związku z powyższym w chwili wydania zaskarżonej decyzji z dnia (...), organ rentowy dysponował wszystkimi niezbędnymi danymi

pozwalającymi na wydanie decyzji zgodnej z obowiązującym prawem, a po stronie ubezpieczonej nie występował obowiązek wykazania żadnych innych okoliczności uzasadniających jej wniosek.

W postępowaniu sądowym prowadzonym pod sygn. XIII U 2328/14 nie ustalono też żadnych nowych przesłanek, których wykazanie ciążyło na ubezpieczonej, a które nie były wcześniej znane organowi rentowemu. Wydając decyzję z dnia 22 lipca 2014r. ZUS dysponował takim samym materiałem dowodowym, z jakim zapoznawał się Sąd Okręgowy wydający wyrok w sprawie dotyczącej ustalenia podstawy wymiaru składek. Materiał dowodowy został jedynie zwiększony o wydruk wiadomości mailowych, które jedynie potwierdziły to, co wynikało z pozostałych dokumentów, znajdujących się już w aktach rentowych.

W tym miejscu przywołać należy treść wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25 czerwca 2013r. (III AUa 1580/12), w którym Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ma obowiązku wypłaty odsetek od świadczenia rentowego przyznanego w terminie 30 dni od wpływu prawomocnego wyroku Sądu zmieniającego uprzednią decyzję tego organu odmawiającą prawa do renty, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy w postępowaniu odwoławczym uzasadnione było ustaleniami, które nie były i nie mogły być znane organowi rentowemu z uwagi na ograniczenia dowodowe obowiązujące w postępowaniu przed tym organem. Przenosząc myśl zawartą w powyższym orzeczeniu na przedmiotowy stan faktyczny i prawny Sąd stwierdził, iż organ rentowy znał cały materiał dowodowy w chwili wydania decyzji w przedmiocie ustalenia podlegania przez odwołującą ubezpieczeniom społecznym.

Wobec powyższego Sąd stwierdził, iż ZUS ponosi odpowiedzialność za opóźnienie w wypłacie spornych świadczeń, co obliguje organ rentowy do wypłaty odsetek.

Ustalając okres, za który przysługują ustawowe odsetki, Sąd miał na uwadze przepisy Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 01 lutego 1999r. w sprawie szczegółowych zasad wypłacania odsetek za opóźnienie w ustalaniu lub wypłacie świadczeń z ubezpieczeń społecznych (tj. Dz.U. z 1999r., nr. 12, poz. 104). Zgodnie z § 2 ust. 1 tego rozporządzenia - odsetki wypłaca się za okres od dnia następującego po upływie terminu na ustalenie prawa do świadczeń lub ich wypłaty, przewidzianego w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń - do dnia wypłaty świadczeń, z uwzględnieniem ust. 2-5. Natomiast w myśl ust. 2 - okres opóźnienia w ustaleniu prawa do świadczeń i ich wypłacie, dla których przepisy określające zasady ich przyznawania i wypłacania przewidują termin na wydanie decyzji, liczy się od dnia następującego po upływie terminu na wydanie decyzji.

W przedmiotowej sprawie decyzja odmowna w przedmiocie zasiłku chorobowego za okres od 19 maja 2014r. do 21 sierpnia 2014r. została wydana w dniu (...). Natomiast decyzja w przedmiocie zasiłku macierzyńskiego za okres od 02 sierpnia 2014r. do 19 grudnia 2014r., prawa do dodatkowego zasiłku macierzyńskiego za okres od 20 grudnia 2014r. do 30 stycznia 2015r. oraz prawa do zasiłku rodzicielskiego za okres od 31 stycznia 2015r. do 06 czerwca 2015r. została wydana w dniu (...). Zatem w dacie wydania decyzji odmownych, wszystkie okoliczności zostały już wyjaśnione, a nieprzyznanie świadczeń odwołującej było jedynie efektem wadliwej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Orzeczenie o zasiłku chorobowym zostało wydane w dniu (...), zatem w myśl powołanych powyżej przepisów, od dnia 26 lipca 2014r. organ rentowy był w zwłoce z wypłatą świadczenia, co skutkuje tym, iż od tej daty należy liczyć ustawowe odsetki. Natomiast w zakresie zasiłku macierzyńskiego, dodatkowego zasiłku macierzyńskiego oraz prawa do zasiłku rodzicielskiego orzeczenie zostało wydane w dniu (...), zatem odsetki przysługują od dnia 23 sierpnia 2014r.

Ustalając końcowy termin odsetek, Sąd miał na uwadze treść § 2 ust. 6 powoływanego powyżej rozporządzenia. Zgodnie z nim - jeżeli świadczenie jest wypłacane osobie uprawnionej za pośrednictwem poczty lub na rachunek bankowy, za dzień wypłaty świadczeń uważa się dzień przekazania należności na pocztę lub do banku. Jak wynika z uzasadnienia decyzji z dnia (...), wypłata świadczeń nastąpiła z dniem 11 czerwca 2015r. wraz z należnymi odsetkami, z uwagi na wypłatę świadczenia po upływie 30 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku Sądu Okręgowego, tj. wraz z odsetkami liczonymi od dnia 01 czerwca 2015r. do 11 czerwca 2015r. Wobec powyższego odsetki przysługują do dnia 31 maja 2015r.

Mając to na uwadze należało zmienić zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...) poprzez przyznanie odwołującej K. K. prawa do odsetek ustawowych od niewypłaconego w terminie zasiłku chorobowego za okres od 19 maja 2014r. do 01 sierpnia 2014r., obliczonych od dnia 26 lipca 2014r. do 31 maja 2015r., a także odsetek ustawowych od niewypłaconego w terminie zasiłku macierzyńskiego, dodatkowego zasiłku macierzyńskiego i zasiłku rodzicielskiego za okres od 02 sierpnia 2014r. do 31 maja 2015r., obliczonych od dnia 23 sierpnia 2014r. do dnia 31 maja 2015r.

Na podstawie art. 477¹⁰ § 2 k.p.c., żądanie zgłoszone przez odwołującą w toku postępowania o zobowiązanie organu rentowego do wypłacenia odsetek od zaległych odsetek Sąd przekazał do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.. Należy zważyć, że wnioskodawca nie może żądać przed sądem czegoś, o czym organ rentowy nie rozstrzygał, bowiem w świetle obowiązujących przepisów nie jest możliwe wychodzenie poza podstawę faktyczną decyzji (tak też wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 28 maja 2015 r. III AUa 745/14).

Mając na uwadze powyższą argumentację, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.